

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za ostanila plačuje se od štiritopsne petič-vrste po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Občni zbor pol. društva „Edinost“.

(Konec.)

Poslanec dr. Laginja je nadaljeval:

Na že večkrat omenjenem občnem zboru v Malem Lošnju sklenili so Italijani resolucijo, glasom katere je voliti take poslance, ki se obvežejo vstopiti na Dunaju v posebni italijanski klub. Ta klub naj bi štel najmanj 16 poslancev. Vlada bi se (tako računajo oni), bolj ozirala na ta klub, a italijanski klub bi prišel večkrat v položaj, da bi odločal o tem ali onem vprašanju. Takov je njih račun. Sedaj, ko znamo njih račun, moremo napraviti tudi svojega. A naš račun utegne biti mnogo boljši. Italijani torej računajo, da bode njih skupina — poslanci iz južne Tirolske, Trsta, Istre in morda jeden iz Dalmacije — štela 16 poslancev. Tej skupini nasproti moramo postaviti mi Slovani z juga drugo skupino. Po mojem mišljenju naj bi vsi slovenski in hrvatski poslanci ustopili v jeden klub. Na ta način bi bilo možno najuspešnejše varovati gospodarske interese našega naroda. S V. kurijo mogel bi imeti ta klub do 30 glasov. To pa bi bila že sila, ki bi se mogla pogajati z vlado zaradi koncesij. „V jedinstvi je moč“ je lepo geslo tega društva. Jedinstvi nam je treba in složnosti. Že staroslovanski knez Svatopluk je hotel sedmerično svojih sinov prepričati o moči sloge. Dal jim je butaro, v koji je bilo povezanih sedem palic. Pozval je svoje sinove in jim ukazal, da naj zlomijo palice. Vsi so se trudili drug za drugim, toda nobeden ni mogel prelomiti butare. Na to jo je oče razvezal in brez truda prelomil posamične palice. To je podoba našega stanja. Složni moramo biti, kajti mi nimamo še ničesar, o čemer naj bi se prepirali, ampak mi imamo še vse dobiti. Dokler nimamo ničesar, pač ni uzroka, da bi se cepili, ampak složnosti nam je treba, ako hočemo kaj doseči. Toda utegnil bi kdo vprašati, zakaj po takem jaz nisem vstopil z drugimi poslanci vred v jeden in isti klub, ko se vendar tako potegujem za jedinstvo. Dovoljeno mi bodi odgovoriti, da se more človek vedno in vedno učiti. Tudi izkustva uče

človeka. Vender pa mislim, da nisem grešil kakor narodni zastopnik, ako nisem stopil v klub, čigar načelnik je Nemeč, ki ne more poznati naših teženj in se ne zanima toliko zanje, ker jih ne pozna.

Ako torej predložim resolucijo, da naj bi se pozvali vsi narodni poslanci, da se združijo v jeden klub, dodal bi pogoj, da predsednik tej skupini mora biti Slovenec ali pa Hrvat.

Se jedno želim omeniti. Srce se mora človeku krčiti žalosti, videčemu, kako je največja pokrajina slovenska razcepljena v boju mej liberalno in klerikalno stranko. In čemu je ta bratomorni boj? Saj so vsi jedne in iste narodnosti, vsi imajo in ljubijo jedno in isto domovino. Razlike v nazorih obeh strank morejo biti le neznatne. Ta boj mora prestat, tako ne sme iti dalje! Nam Hrvat in Slovecem je dolžnost, da od tu, od periferije, zaustavimo boj v Ljubljani in v Zagrebu. Kajti: „Kad se bratska srca slože — i olovo plivat može, — a nesloga kad zavlađa, — tad i slama na dno pada!“ Mi moramo pozvati brate na Kranjskem, da nehajo z domačim preprirom in da v bratski slogi pomagajo braniti narodnost proti naklepom in spletkam Italijanov! Mej jugoslovanskimi poslanci v novem klubu morejo in smejo biti le malenkostne razlike v nazorih in vsi se morajo podpirati mejebojno.

Osvedočen, da je slavni zbor tega mnjenja, pa postavim taktiki Italijanov jednako taktiko nasproti, italijanskemu klubu jugoslovanski klub, ki bi uplival na vlado, hočem v tem smislu staviti resolucijo.

Završil sem. Dasi sem mnogo prekoračil odmerjeni mi čas, vender se mi zdi, da sem govoril še premalo, kajti omeniti bi bilo še na stotine stvari, kojih se ne more opisavati na občnih zbiorih. Izražam le svoje veselje, ker vidim tako lepo število zborovalcev in izrekam vsem svojo zahvalo na potrpljenju. Priporočam vsem, da bi širili mej narodom to, o čemer razpravljamo danes in isto priporočam slav. časnikarstvu, posebno o volitvah, Prav toplo pa polagam na srce jedinstvo, kajti

naši nasprotniki so močni, mi pa nimamo nikakor šnih zaveznikov, pač pa mnogo sovražnikov. Sovražijo nas pa le zato, ker mi imamo le tirjati, in nismo ničesar dolžni in nikomur.

Po govoru dr. Laginje, vzprejetem z navdušenjem, unela se je dolga razprava o primorskih razmerah, v katero so mej dragimi posegli tudi dr. Vitezić, urednik Jakič, posl. Nabergoj, kateri je slikal neznosne razmere v tržaški okolici in dr. Trinajstić, kateri je priporočal, da ni treba več opozarjati vlade na krivice, ki se gode Hrvat in Slovecem, ampak buditi narod, kličeč mu: „Narod, pomoz si sam!“ Datje je govoril posl. Spinčić, kateri je pritrdil Trinajstiću, rekši, da se morajo Slovenci in Hrvati že vpraševati, ali jih zmatra vlada še za podanike Habsburžanov, ali so izročeni že komu drugemu.

Občni zbor je vzprejel predložene resolucije in na predlog dr. Rybafa izrekel vsem slovenskim in hrvatskim poslancem Istre, Trsta in Goriške neomejeno zaupanje.

V Ljubljani, 11. septembra.

Vlada in klerikalci. Oficijozni listi se še vedno prizadevajo, da bi vlado oprali zaradi namestnikovega nagovora na katoliškem shodu v Solnogradu. Vladi je jako nepovoljno, da jo liberalci dolže, da je klerikalna. Seveda vsa opravičevanja dosti ne izdajo, če je Gautschevo postopanje v šolskih stvareh tako, da so mu klerikalci na katoliškem shodu hvalo peli. Nam se zdi, da se grof Badeni sam še ni prav odločil na katero stran se nagne. Počakati hoče novih volitev, da bode videl, kako močne bodo stranke v novem državnem zboru. Za nemške liberalce pa vlada svojega upliva ne bode porabljala pri volitvah, ker se je pri občinskih volitvah na Dunaju že prepričala, da je za to stranko jako težko kaj storiti, ker je pri prebivalstvu močno zgubila zaupanje.

Solnograški deželni zbor je že tudi razpuščen. Nove volitve bodo dne 17. oktobra v kmetskih občinah, dne 20. oktobra v mestih in trgih in dne

Listek.

Ženska.

(Ruski spisal Nikolaj Ježov, prevel Jakobinec.)

(Dalje.)

Drugo jutro po razgovoru z možem je šla Helena v vrtec. Padal je dež. Po rovu, katerega je izkopal Kazimir, je tekla umazana voda pod goro in padala naravnost na kapelico, katera je stala pri cesti, bila stara in zapuščena z obledelo sinjo barvo. Prav za prav pa umazana voda ni tekla na kapelico, temveč na kip neznane svetnice, kateri je stal pod ostrejšim kapela. Prej je bil kip ženske živo pobarvan, poslej so pa barve obledle od starosti in ptičjih odpadkov; a sedaj, ko je liho blato iz Kazimirovega vrta, je postala neznana svetnica črna, kakor ogljarica. Črna zemlja z vodo jo je popolnem počrnila, kar se je opazilo že od daleč. Pregledala je svetnico tudi Helena. Vrnila se je v koč, dobila Kazimira že pri zajutruku, zakašljala in potem dejala:

— Srčice, ali imaš sedaj čas?

— Do večera ne pokažem nosa iz koč. A kaj bi pa rada?

— Golobček, vodo bi odvedel iz vrta, ker teče blato na kapelo, in vse ličice mučenice je umazano...

— Na kako kapelo?

— Na ono pri cesti.

— Ali je mari to kapela? To je razvalina. Oblastnija naj pazi na to: razdere naj jo in kamnje porabi za kaj drugega.

— Ah, kaj govoriš! Sveto hišo se ne sme razdreti. Ta kapela je sezidana na čast svetnici. Srčice, le odvedi vodo.

— Dovolj! Rešil sem ti vrt, pripomogel k plodovitosti, dalje ti pa ne bodem delal več raboto. Odvedi jo sama lenuhinja.

— Odvedla bi jo, a vrat me boli, roke mi zamirajo...

— No, pa prosi svojega starega psa, očeta, naj on grebe.

— Kaj govoriš, saj veš, da oče ne prihaja k nam.

— Pusti me pri miru in ne klepetaj!

— Kazimir, glej, kakor mi je Bog ljub, tako ti pravim: iz tega ne bo nič dobrega, ako blato zalije kapelo. „Gospod“ naju izroči žandarmariji.

Kazimir je kosmato pogledal in udaril s pestjo po mizi. Helena se je ustrašila in zavedla ter nobene besedice ni več znila. Mož se je pripravljala na dolgo odsotnost. Zato je bolje, da se preživi ta kratki dan v miru, brez tepeške. In ako je ukrenila molčati, vzela iz peči košček mesa in podala

ga Kazimiru. Ko je ta snedel zadnji košček in zopet legel na posteljo, je šla k njemu in plašno legla k njegovim nogam. Kazimir je potegnil nogo izpod njene glave ter zarohnel:

— Vrag te poberi!

Helena je vsprhnila in odšla, on je pa pokadil papirosko in zopet zaspal. Čudovito rad je spal! A ta leni in zaspani Kazimir je mogel hoditi cele dni in cele noči, ne da bi količkaj zaspal, — ko je to zahtevalo tihotapstvo.

Proti večeru se je napravil na pot, vzel orožje in, ne da bi vsaj z glavo namignil Heleni, šel iz koč, žvižgaje neko pesnico. Čakalo ga je dobro delo: Žid Kontorovič je naročil trem korenjakom, mej temi Kazimiru, da naj preneso nekoliko tisoč dragocenih rečij. Delo je kazalo velik dobiček. Moglo se je nadejati, da mučenik Avgustin ne ostane brez laškega olja. In Kazimir se je res že zaklel, da kupi najboljšega olja, ki gorí tiho, brez treska in dima. Ko je šel mimo raztrgane kapelice, je pogledal na neznano svetnico, nasmehnil se in zamrmral:

— Lepo se je namuzala ženska!

V krčmi na konci mesta se je videl z Židom Kontorovičem, poslušal njegove neizogibne ukaze, dobil nekoliko denarja in šel po cesti proti granici.

Bilo je kaj neugodno vreme. Veter je pihal

24. oktobra v veleposestvu. V tem deželnem zboru so dosedaj bile tri stranke, klerikalna, liberalna in Lienbacherjeva. Letos bodo pa tudi nemški nacionali poiskali svojo srečo. O Lienbacherjevi stranki se pa ne ve, če bo zopet kandidovala kot posebna stranka, ali se pa zveže s klerikalno. Velicega nasprotja med klerikalci in Lienbacherjevci itak ni. Sicer se pa na Solnograškem celo liberalci laskajo klerikalcem, ker tudi vidijo, da bi osnova katoliškega vsučilišča le koristila deželi. V bodočem deželnem zboru bodo klerikalci gotovo imeli veliko besedo.

Starokatoliška sinoda zboruje sedaj na Dunaju. Udeležajo se je največ češki Nemci. Sprožila se je tudi misel, da se škofijski sedež premesti z Dunaja kam na Severno Česko, čemur se pa upirajo Dunajčanje. Narodni Nemci bi radi starokatoliški škofijski sedež spravili na Česko, da bi potem starokatoliške cerkve poslužili se v narodne namene. Starokatoličanstvo ima sedaj največ privrženecv med severnimi Nemci in nekateri bi je radi naredili za nekako nemškónarodno vero. Posebnega uspeha najbrž ne bodo imeli. Čas za to ni ugoden. Samo takoj po proglašenju dogma o papeževi nezmotljivosti bi bilo kaj upanja z odlično starokatoliško propagando, a sedaj se pa ljudje za to vero ne bodo dali pridobiti. Klerikalna propaganda, ki se je začela na Českem, pač utegne koga nagniti, da prestopi v starokatoličanstvo, a mnogih ne, ker bodo klerikalci radi odjenjali, če bodo videli, da ima njih rovanje slabe posledice.

Wekerle, bivši ogerski ministerski predsednik, ne bo pri novih volitvah več kandidoval. Ogerska liberalna stranka z njim zgubi jednega najnadarjenejših mož. Wekerle se je naveličal politike, ker se je za svojega ministrovanja prepričal, da njegovi lastni pristaši mu nikakor niso prav zvesti. Ravali so skrivaj proti njemu. Posebno tudi liberalni plemenitaši niso marali zanj. Sprijazniti se niso mogli s tem, da bi osodo Ogersko vodil mož, ki ni iz stare plemenične rodbine. Umakniti se je zatorej mogel, ker je bil v gosposki zbornici zadel na upor. Za njim je prišel baron Barffy in njemu je gosposka zbornica dovolila, kar je Wekerle bila odrekla, ker je iz stare magnatske rodbine. Pri tacih razmerah se ne čudimo, da je Wekerle zgubil veselje do političnega delovanja.

Karlisti na Španskem. Na Španskem se je začelo tudi karlistično gibanje. Privrženecv dona Carlosa hočejo porabiti sedanjo nezadovoljnost med prebivalstvom. V baskijskih pokrajinah se že zbirajo in oborožujejo ustaši, karlistični poslanci so pa ostavili državni zbor in razposlali neki oklic, v katerem pravijo, da ne morejo podpirati vlade, ki dela na pogubo dežele. Vlada je že poslala vojake v tiste pokrajine, kjer imajo karlisti dosti privrženecv. Položaj je vsekako zelo resen, ker tudi republikani ne bodo mirovali, če karlisti začno ustajati. Na Filipinih in na Kubi pa ustaja še ni končana. Gre torej tako za obstanek španske monarhije. Na Filipinih ima duhovščina tako oblast, kakor malokje na svetu in baš to je neki povod vsej nevolji.

in šumel s topolami, droben dež je padal na zemljo. Reka, do katere je dospel Kazimir, je bila podobna snegu — tako peneča je bila. Kazimir se je sezul, šel po jezu na drugo stran in skril se v jesenski megli.

Mej tem časom je sedela Kazimirova žena doma in misleč na moža pletla nogovico. Helenine misli so bežale za Kazimirov, spremljale ga na drugo stran reke po globokem jezeru, hitele tja v sivo meglo, za črto granice, v temne židovske prodajalnice, iz katerih je dobil Kazimir tihotapsko blago in prenesel je na rusko Poljsko. Bala se je za moža, molila zanj, a njen glavni strah je tical v tem, se li ne peča Kazimir s čem drugim? z ubojem? s tatvino? Od prvih tednov svoje poroke pa doslej ni vedela, na kak način pač služi Kazimir denar. Neprestano so jo strašile hude slutnje, karte, sanje spomini, slaba srečanja. Sedaj jej je pa ženska pri kapeli vzela ves pogum. Dolgo je molila in prosila Boga za odpuščenje grehov svojega moža, naposled pa ni mogla več prestati, oblekla suknjico in robec, užgala laterno in odpravila se mimo vrtov k razvalinam kapela. Ženska bila je strašna: visoka, bela, z blatom na laseh in lici. Nekako nepremično in strogo je gledala naprej. Helena se je pospela na kamenje, vzela robec z vratu in obrisala svetnico. A blato je nadalje kapalo na veliko glavo ženske.

(Dalje prih.)

Profesor Lendovšekova slavnost v Dvoru in na Strmcu.

(Izvirni dopis iz Vrbe na Koroškem.)

(Konec.)

II.

Po zajuterku v Dvoru napotili smo se v polnem številu na divno ležeči Mali Strmec. Vsakogar, ki je količkaj prijatelj narave, moral je očarati ta zares krasni košček slovenske zemlje. Pot je nas vedla sedaj po travnikih in skoz prijetne šume, sedaj zopet po gozdu tik prijazno žuborečega potoka, potem pa po polju, bogato obloženem z jesenskimi plodovi. Že od daleč nas je pozdravljalo pokanje topičev in živahno plapolanje slovenske, koroške in cesarske zastave raz prijazni holm. Vsi gostje smo bili presenečeni po bogati in izborni dekoraciji, kakor tudi po lepem slavaloku z napisom: „Slava Slovencem!“ na jedni, in: „Bratje, bodimo složni, ker v slogi je moč!“ na drugi strani, kar je vse delo našega odličnega rodoljuba, g. slikarja Markoviča iz Rožeka in izvrstnega njegovega pomočnika.

Bogato s smerečjem okinčani vhod krasile so podoba naše presvitke cesarske dvojice, kakor tudi podoba profesorja Lendovškega z okusnim okvirom. Tukaj, dosepeši na mesto svojega namena, mogli smo stoprav občudovati to nenavadno naravno lepoto tega kraja. Mični gradič ima tako srečno lego, da se odpre očem opazovalca od vsake strasi poseben del slovenskega Korotana. Na jugovzhodni strani zapre razgled šele mogočna Peca, mej tem ko nam južna stran razgrne vse plešaste glave karavanških vrhov. Tu štrlijo proti nebu s svojim golim skalovjem Obir, Japa, visoki Mangart in celo naš starosta Triglav si ne more kaj, da ne bi tudi čez vse druge brbe malo pogledal na prijazni Strmec. Na zahodni strani se vidijo celo Višarje in dolga vrsta laških hribov, stari Dobrač pa je nam tako blizu, da ga mislimo kar prijeti. Najlepši pa je pogled v Rožno dolino in na valove veličanskega Vrbskega jezera. Kdor dvomi na prirodnih krasoti slovenskega Korotana, naj pride sem in strmel bo.

Hribi in vasi ter lične cerkvice na holmih Rožne doline tako očarajo oko, da bi se jedva moglo od njih obrniti, ko bi ne vlekle pogledov z vso silo na se veličastno Vrbsko jezero, katerega valovi preminjajo svojo barvo po večkrat na dan. Najlepša gorenja stran se vidi cela. Mej drevjem deloma skrite dvigajo ravno pod našimi nogami vile letovišča Vrbe svoje stolpe kvišku in dalje proti vzhodu se vidijo Poreče s svojo divno lego. Južni breg jezera, krasan, veličanski, je ves z gozdi porasten. Sploh je cela okolica s svojimi čednimi vasm, cerkvicami in hribi tako krasna in mična, da bi človek lahko rekel tudi o nji:

Koroška zemlja nima lepšga kraja

Kot je z okolico ta, podobna raja!

Na tem mestu moram omeniti, da se ta lepa posest lahko proda primernemu kupcu. Zrak je tudi tako dober, da bi se kakemu podjetniku prav vzneslo, napraviti tukaj letovišče. Gospodarstvo je v najboljšem redu, a ker je posestnica že stara in bi se rada iznebila težkega bremena, je jako želeti, da bi ta lepa posest, ki je bila in je do sedaj v odličnih slovenskih rokah, ne prišla pohotnemu tujcu v last, in služila tudi zanaprej slovenskim smotrom.

Ko smo si ogledali ta krasni razgled od vseh strani, usedli smo se okrog 1. ure k banketu, katerega se je nas udeležilo vsled prekrasnega vremena, ki smo ga imeli, nad 500 gostov. Izreči moramo izborni kuhinji naše gostilničarke, kakor tudi njenemu dobremu vinu vso čast, kajti kmalu nas je tako razgrela, da se je vnela vsestransko prav živahna zabava. Napitnica je sledila napitnici in vsi govorniki so se potrudili, naslikati zasluge pokojnika v najlepši luči.

Prvi je povzel besedo dični naš gost iz Ljubljane, predsednik družbe sv. Cirila in Metoda, gosp. vodja in profesor Tomo Zupan, ter poudarjal, da smo mi koroški Slovenci s svojo jedinstvo v borbi za narodne pravice, v hvaležnosti do naših zaslužnih mož, katerim imamo za svojca, ne brigaje se za to, katera slovenska pokrajina jih je rodila, lahko za vzgled kranjskim bratom in nas tolažila s tem, da bomo, četudi nam zdaj trda poje, dosegli več, kakor naši razpiti bratje, če bomo vedno složni ostali. — Za njim je govoril g. deželni poslanec in župnik Gregor Einspieler, oziral se na rajnega zasluge, pozdravil iz srca vse njegove današnje častilce, posebno zastopnika Ciril Metodove družbe, gosp. Tomo Zupana in drž. poslanca Ant. Koblarja; g. stolnega školastika in kanonika Lamberta Einspielerja, kot zastopnika Mohorjeve družbe; kot zastopnika „Slov. Matica“ prof. dra. Sketa; kot zastopnika pisateljskega društva gosp. prof. Simona Rutarja, in g. nadučitelja Serajnika kot zastopnika štajerskih Slovencev. Za njim nam je obljubil g. drž. poslanec Ant. Koblar, potegniti se za nas na Dunaju, spominjal se slavne preteklosti našega Korotana, ko je še Slovenec sam nastavljal svoj vojvoda na gosposvetakem polju ter nam konečno Einspielerje označil kot sedanje Cirile in Metode koroških Slovencev. Gosp. prof. Simon Rutar poudarjal je značaj pokojnikov, ki je bil kremenit, ter nam polagal na srce, da bodimo složni, trdi, misprosn, če hočemo doseči to, da ko-

nečno lipa ne podleže hrastu. — Gosp. dr. Janko Brejc pozdravi navzočo pokojnikovo soprogo ter jo v krasnih potezah milo opomni, naj vzame seboj spomin hvaležnega slovenskega srca. Naj vzgaja svojo deco, najdražjo zapuščino rajnega profesorja, v smislu pokojnikovem, da ostanejo otroci njeni slovenski Lendovški. — G. V. Legat je v krepkih besedah napil mili naši slovenski domovini. Z njim smo navdušeno prisezali vsi, da nočemo ni jedno ped več od današnje svoje zemlje odstopiti. — G. Kandut je poudarjal, da je bil pokojnik posebno vesel, kadar je imel kakaga duhovnega gosta v svoji hiši. Ozi so prosti pri delovanju za národ, posvetnjaki več ali manj zadržani, se prosto gibati. Prof. Lendovšek nam je vzgled ljubezni do Boga in národa. Povedal je, da je koroška duhovščina vedno storila svojo dolžnost, kar nam pričajo Jarnik, Majar in vsa zavedna slovenska duhovščina pri zadnjih volitvah. Njegova napitnica velja torej častiti naši duhovščini koroški, pred vsem pa mil. g. stolnemu školastiku Lambertu Einspielerju. — G. kaplan Rozman je dokazal, da je naša domovina res lepa, ker se tudi nasprotnikom dopade, kar nam pričajo namesti in smotri „Südmarke“. Zato moramo na to delati, da se okrepi posebno slovenski koroški kmet, kajti on je glavna podlaga našega obstanka in glavna opora naši državi.

Za temi oficijelnimi napitnicami vršile so se še razne druge. G. župnik in dež. poslanec Gregor Einspieler napil je vrhim pevcem, ki so mej prejšnjimi napitnicami dali slišati svoje ubrane glasove, govoril o milobi slovenske pesmi ter izrekel željo, naj se pridno goji, kajti kakor dolgo bo živila slovenska pesem, bo živel tudi slovenski rod. Govorili in napili so še g. župnik Bayer napredku Slovencev na Koroškem; g. vikarij Podgorc kmetskemu napredovanju v občini, na kar se kmetski fant Iv. Vošpernik zahvali za napitnico, izrečeno kmetskemu stanu, kakor tudi neumorno v njega prosep delujočemu političnemu in gospodarskemu društvu, njegovim govornikom in drž. poslancu g. Ant. Koblarju za njegovo obljubo, potegovati se za nas na Dunaju.

Napilo se je tudi bratom Čehom in slogi v občini po g. V. Legatu; národnemu ženstvu po g. absol. juristu Huthu; šolski mladini po g. Kandutu; profesorjem, kot vzgojiteljem mladine po g. abiturijentu Kušju. Odzviljač se poslednjemu, govori g. prof. dr. Sket na srce vsej učici se slovenski mladini, želeč naj raste, se jači in v krepkih svojih letih národ vzgaja ter ga dovede do boljše bodočnosti.

Mej tem veseljem in petjem nam je čas le prebitro potekel. Kmalu je noč temna svoja krila raztegnila nad nami, a mej tem nas je čakalo že drugo veselje. Bengalična razsvetljava in visoko proti nebu se dvigajoče rakete so nas vse očarale. Bila je to slovesnost, kakoršne nismo pričakovali, sijajna, slavna. Zastopani so bili skoro vsi stanovi in tudi slovenska društva, od katerih nam je navesti razun zgoraj omenjenih zastopnikov še naslednje:

Kat. polit. in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem je zastopal gosp. prvomestnik Gregor Einspieler. Ciril Metodove podružnice so zastopali: Za Rožek in okolico g. Jos. Paul-Rutar; za Beljak g. Mat. Wutti; za Kotmarove župan g. Prosekar; za Črno g. Primož Walter; za Velikovec g. župnik Fr. Treiber in za Pliberk g. F. Kandut. Prvo slovensko pevsko društvo na Koroškem „Korotan“ zastopal je gosp. odbornik Nande Krajger.

Mnogo je pripomoglo k sijajnemu uspehu slavnosti prekrasno, izborno in milo slovensko petje. Bodi vsem odličnim pevcem na tem mestu izrečena častna pohvala. Bodi jim za njih napor v odškodnino zavest, da jim je postavljen časten spomin v srcih vseh udeležencev.

Prerano je napočila ura za odhod. A ločili smo se polni lepih spominov, polni hvale do častitih gospodov prirediteljev in odličnih gostov, kateri so počastili našo slavnost s svojim pohodom. Pokazal je ta dan jasno, da koroški Slovenci res znajo ceniti svoje zaslužne možé, da jim postavijo še veliko lepše spomenike, kakor na grobéh, v svojih hvaležnih srcih!

Došli so tudi naslednji brzojavni pozdravi:

Dunaj. K oslavi draheho meho prijatelje, katere žal nemogu se sučastniti, pošljam najsrdečnejši brat-sky pozdrav. Přeji slovinskemu národu, by nenačuzena ztrata byla mu brzy nahrazena, aby vaše zubožena slovinska větev obživila a se zazelenela, a koroškim Slovincem vremena se zjasnila. — Gustav Eim, poslanec na říšské radě.

Ljubljana. Po neodoljivih opravkih zadržan, udeležiti se današnje slavnosti, kličem zbranim rodoljubom „Na zdar!“ — blagopokojnemu Lendovšku pa večnaja pamjat. — Zupan Hribar.

Ljubljana. Zbranim čestilcem odličnega pisatelja pošljam najlepši pozdrav — Pisateljsko društvo.

Ljubljana. Korotanskim bratom, slavečim slavnost v spomin prerano preminulega buditelja, kliče „Na zdar!“ — Ljubljanski „Sokol“.

Gradec. Naj slavljena navdušenja vodi rodoljube koroške v boj za narodove svetinje. Živeli! — Oče Hraševac.

Prnjavor. Večna slava pokojnemu, premarljivemu prvoboritelju! Mrtev je sicer Josip Lendovšek,

ali neumrljiva so njegova dela. Živeli njegovi slavitelji. Živela podružnica sv. Cirila in Metoda za Rožek in okolico. — Podborski.

Gospod dr. Fr. Jurtela, odvetnik v Šmariji pri Jelšah je prinesel slavnostnemu odboru naslednje pismo: „Upal sem, da mi bode mogoče dne 9. t. m. udeležiti se, ko bode postavili mojemu kolegi na gimnaziji in univerzi, dragemu pokojnemu prijatelju Josipu Lendovškemu, nagrobni spomenik. Pa že danes vidim, da ne bode šlo! Tihega, značajnega in vztrajno delavnega prijatelja grob bil bi rad obiskal, pa opravljam imam preveč. Pozdravljam Vas in vse druge čestilce spomina na zaslužnega moža Bog in narod!“ K.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. septembra.

— (Imenovanje) Stolni vikarij in urednik „Slovenca“ g. Andrej Kalan je imenovan stolnim kanonikom. Dobil je Čemažarjev kanonikat.

— (Nesreča v tovarni za žvepljenke.) V Czapovi tovarni za žvepljenke na Poljanski cesti ponesrečila sta predvčerajšnjim delavca Buzetti in Velkovrh. Omenjena delavca delala sta pri stroju, kjer se pomakajo žvepljenke v fosfor. Spirit, katerega je Velkovrh prilival, je eksplodiral; vsled tega unela se je na obeh delavcih obleka, vendar se je Velkovrhu posrečilo, s predpasnikom pogasiti plamen; Buzetti, ki je bil ves v plamenu, pa je skočil skozi okno na dvorišče, kjer je nezavesten obležal. Vsega opečenega prepeljali so v deželno bolnico, kjer je včeraj vsled opekline umrl.

— (Tatvine.) Iz zapuščine nedavno tukaj umerlega vrvarja Franca Knerlerja bilo je ukradeno raznega blaga, med drugim 166 konjskih uzd, 4 mreže itd. Neznani tat se zasleduje. — Zidarju Janezu Novaku, ki dela sedaj pri Wttachovi hiši ob Tržaški cesti, bila je včeraj ukradena žepna ura, vredna 10 gld. Tatvine sumljiv je neki zidar.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Teden izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 30. avgusta do 5. septembra kaže, da je bilo novorojencev 11, mrtvorojenec 1, umrlih 11, med njimi so umrli za škrlatno 1, za želodčnim katarom 3, vsled mrtvouda 3, za različnimi boleznimi 4. Med njimi je bil iz zavodov 1. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za tifusom 1, za vrtico 1 oseba.

— (Javni shod) v Šenčurji pri Kranji, kateri je bil napovedan za nedeljo, dne 13. t. m., se je moral preložiti zaradi pomote glede zglašenja.

— (Iz Domžal) se nam poroča: Kakor že omenjeno, bode naša vrla godba obhajala v nedeljo 13. sept. svojo desetletnico. Priprave vršijo se prav pridno in zanimanje za slavnost je splošno. Dobitkov za srečanje je že nad sto. Bog nam da lepo vreme! Pa tudi pri dežavnem vremenu bodo vsi gostje pod dobro in varno streho. Gostilna g. Antona Müllerja v Stobu, kjer se bode vršila slavnost, je komaj pet minut oddaljena od domžalske postaje.

— (Velikolaški rodoljubi in rodoljubkinje) priredé v nedeljo, dne 13. septembra t. l. v prostorih gosp. Matije Hočevarja veselico. Vzpored: 1. Pozdrav, 2. Klavir, 3. Različni karakterji, predstavlja gosp. M. Žužek, 4. Klavir, 5. Deklamacija, 6. Klavir, 7. „Krojač Fpa“ ali „Nevarni sosod“. Gluma v 1 dejanji. 8. Prosta zabava s plesom. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Ustopnina za osebo 30 kr. Čisti dobiček je namenjen velikolaškemu gasilnemu društvu za napravo orodij. Glede na blagi namen se preplačila hvaležno sprejme.

— (Premovanje konj) je dne 3. t. m. bilo v Kamniku. Za kobile z žrebci dobili so nastopna darila: Matija Mušič iz Trzina 35 gl., Janko Krsnik z Brda 20 gld., Janez Čebul iz Potoka. Janez Dežman iz Lahovc in Karol Ferlin iz Stoba po 15 gl., Jakob J. rala iz Polja in Matija Lipar iz Lahovc srebrni svetinji; za mlade kobile: Janez Golob iz Podgorja 25 gld., Jakob Skok iz Pristave 20 gld., Anton Orešak iz Repenj 15 gld., Anton Urh iz Vopovlja in Anton Črnič iz Potoka srebrni svetinji; za žrebce: Franc Škafic iz Imovice in Miha Zmazlikar iz Kosez po 10 gld., Valentin Gradšnik iz Trzina, Janez Umarš iz Lahovc in Jernej Zamleš iz Sinkovega turna srebrne svetinje. — Dne 4. septembra je bilo premovanje na Vrhniki. Darila so dobili za kobile z žrebci: Franc Seliškar iz Loga 35 gld., Janez Marinko iz Zunanje Gorice 20 gld., Janez Jeraj iz Sinje Gorice (dve darila) in Franc Čern in Kozarjev po 15 gl., Vincenc Ogorelec od Žeganekega studenca in Josip Kušar iz Kozarjev srebrni svetinji; za mlade kobile: Jernej Bear s Slapa 25 gl., Andrej Petelin iz Kamnika pri Presejru 20 gld., Martin Pleskov z Brezovice 15 gld., Janez Ardač iz Notranje Gorice in Karol Ardač iz Notranje Gorice srebrni svetinji; za žrebce: Valentin Korče iz Sinje Gorice, Andrej Marinko iz Notranje Gorice po 10 gl., Vincenc Ogorelec od Žeganekega studenca, Janez Kauc iz Podsmreka in Anton Remc iz Zadorja srebrne svetinje.

— (Iz Metlike) se nam poroča 9. septembra: Te dni smo dobili tiskana vabila h koncertu, katerega prirede gg. pevci s prijaznim sodelovanjem pevka pod vodstvom g. Milana Guština dne 8. sept.

t. l. v dvorani pri „Zlati kroni“ v Metliki z nai stopnim vzporedom: 1. M. Hubad: „Bratci vesel, vsi“, mešan zbor. 2. M. Hubad: „Zmiraj vesel“, moški zbor z bariton-solo (g. R. Schiller). 3. Fr. Grbič: „Pesem gondolierja“, ženski četverošpev. 4. J. M. scagni: Intermezzo iz opere „Cavalleria rusticana“, harmonij in gosli, igrata gg. M. Guštin in R. Schiller. 5. M. Hubad: „Ljub'ca povej, povej“, šesteroglasen mešan zbor. „Prišla je miška“ mešan zbor. Tenor-solo poje g. Gregorač. „Je pa davi slanica pala“, mešan zbor. „Ko b' sodov ne b'lo“, moški zbor. „Škrjanček poje, žvrgoli“, peteroglasen mešan zbor. Po koncertu ples, pri katerem svira mestna godba. Čisti dohodek je namenjen revni šolski mladini. Ustopnina 1 krona, za obitelj 2 kroni. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Prečitavši ta vzpored nas je presinila z ozirom na tukajšnje pavske razmere precejšnja skrb, pa ni bila potrebna, kakor smo se pri koncertu na svoje veselje prepričali. Vzpored se je vršil točno, vsaka točka je bila z aplavzom sprejeta, posebno pa „Prišla je miška“ in „Škrjanček poje, žvrgoli“, katerih tudi Danajčanje niso prehaliti mogli. Tudi mi smemo reči mlademu g. dirigentu, da je priredil svojemu rojstnemu mestu prekrasen večer in bo s častitim mešanim zborom rad pozabil trud, katerega je z mnogimi vajami imel. Koncert je bil vrlo dobro obiskan, videti je bilo odlične gospe iz Črnomlja in z bližnjega Hrvaškega. Izdatno podporo dobi revna šolska mladina. Po koncertu se je začel živahen ples, mestna godba je igrala nekaj novih komadov, in občinstvo, zadovoljno s koncertom in z godbo, se je še dolgo mudilo in dobro zabavalo.

— (Tatvina) Neznani zlikovci so pred kratkim ulomili pri trgovcu Maksu Gluhi na Uncu pri Rakeku in odnesli nekaj denarja in precej blaga.

— (Medved) je dne 7. t. m. v neki vasi pri Kočevju napadel živino na paši in raztrgal jedno kravo. Pastirji so izredno velikega medveda pregнали.

— (Deželnozborske volitve na Štajarskem.) Izid prvotnih volitev je zagotovilo, da zmagajo na rodni kandidatje povsod sijajno. V ponedeljek, dne 14. septembra, bo v Brežicah volilni shod, kateri je sličen kandidat za ta okraj župnik Žičkar iz Vitanja.

— (Zopet nov dedič?) Pri sodišču v Gornjem gradu se je zopet oglašil doslej neznan sorodnik umrlega ljubljanskega veletržca A. Dreota, ki zahteva, da se že dvakrat razdeljena zapuščina Dreotova novič razdeli.

— (Na cesti umrl) Osemindesetletni sodar Franc Medved iz Mengša šel je nedavno iskati dela po svetu. Krenil jo je peš čez Štajersko proti Danaju. Hodil je v družbi z dvema potujočima rokodelcema. Na cesti med Ljutomerom in Radgono jel je pešati; usedel se je v travo ter čez pol ure umrl vsled srčne kapi.

— (Deželnozborske volitve na Koroškem.) Narodna stranka je zmagala pri prvotnih volitvah v Rudi, v Švabeku, v Št. Danijelu, v Galiciji, v Dješkab, v Možici, v Kotljah, v Grebinju, v velikovski okolici, v Blatu pri Pliberku, v Žitarivesi, v Logavesi, v Bekšanju, v Gozdanjah, v Rožeku, pri Št. Jakobu v Rožu, v Sp. Dravbergu, v Ukvah, v Smerčah ob Zili, v Žabnici, v Stebnju ob Zili, v Lipalji vesi, v Ziljski Bistrici, v Kotmari vesi, v Pokrčah, v Hodišah, v Bilčovesi, v Radšah, v Vesici, v Medgorji, v Dholici, v Skofičah. V Ž. h. polju, v Slov. Plajbergu, v Grabštanju, pri Sv. Tomažu pri Čilbregu in celo v Rikarji vesi v podjurski dolini so zmagali nasprotniki.

— (Egon princ Hohenlohe,) drž. poslanec goriških mest in trgov je včeraj zjutraj naglo umrl v Gorici, kamor je bil prišel, da se pokloni ministerskemu predsedniku. Pokojnik je bil strupen sovražnik Slovanov. Svoj čas je bil zastopnik goriškega veleposestva, kateri mandat mu je odvzel grof Alfred Coronini, a prišel je zopet v drž. zbor in sicer kot naslednik dež. glavarja grofa Franca Coroninija. Princ Hohenlohe je bil jeden tistih aristokratov, ki svoje plemstvo radi fruktificirajo. Bil je predsednik južne železnice in upravni svetnik raznih drugih podjetij, katera so mu za posojeno ime plačevala lepe svote. Pokojnik je bil svak mladodškega poslanca grofa Kounica. Dosegel je starost 43 let.

— (Občinske volitve v Trstu) se bodo vršile v prvih dneh meseca novembra.

— (Trd in neizprosen) je naučni minister baron Gautsch. Evo dokaza: Mestni svet tržaški je letos imenoval prof. F. Fridricha ravnateljem mestne laške realke. Kake vrste mora ta Fridrich biti, se da sklepati iz tega, da ga naučno ministerstvo ni hotelo potrditi. Mestni svet pa se ni dal ugnati v kozji rog. Imenoval je Fridricha še jedenkrat in naučni minister si je mislil: če vi ne odnehate, se pa jaz udam — ter je Fridricha potrdil. Da, trd, neizprosen in sila dosleden je baron Gautsch.

— (Nepotrjen zakon.) Istrsko laško svojat boji neizumno, da je občina Pazin v hrvaških rokah. Da pridobe vsaj mesto Pazin, so izposlovali

Labi, da je dež. zbor isterski v svojem zadnjem zasedanju in vzlic ugovorom hrvaških poslancev sklenil, razdeliti občino Pazin na štiri samostojne občine. Cesar ni tega zakona potrdil, na veliko žalost vrlah isterskih Lahov.

* (60.000 gld. za 1 gld. 10 kr.) Varaždinski mešan Ružička kupil je dne 3. t. m. v Varaždinu pri nekem starinarju star kovčeg za 1 gld. 10 kr. Ko ga je odprl, našel je v njem vrednostnih papirjev in zlatnine za 60.000 gld. Kovčeg je bil najbrž last nekega že umrlega majorja Tyla. Pravniki si belijo zdaj glavo, dobi li Ružička le najdenino 10%, ves ostali znesek pa pripade čararju, ali mu gre ves denar, ker je kovčeg kupil in je bilo torej vse njegovo, kar se je v njem nahajalo.

* (Zemlja se seseda.) V Mostu na Češkem vlada nepopisen strah, kaj se je svet zopet na raznih krajih udrl. Dve hiši sta se že porušili popolnoma, tri pa so na pol podrti. Tudi kolodvor je znatno poškodovan in se mora podreti. Železniški most se je zrušil in bati se je, da se podera še več drugih poslopij. Škoda je jako velika.

* (Stekel pes) je v Školu blizu Lvova napadel in ogrezel petnajst otrok. Občina je otroke koj poslala v Lvovsko bolnico. Nekateri so že umrli in sicer po grozovih mukah.

* (Trpinčenje izseljencev.) New-Yorški „Glas Naroda“ pripoveduje v svoji poslednji številki: Ameriški konzularni agent v Kielu je izjavil dopisniku „United Presse“, da bode preiskoval naslednji slučaj, ki se je dogodil na parniku „Hermann“. Na tem parniku so namreč 6 ruskih izseljencev mučili do smrti. Dne 30. januarja t. l. je ostavil ta parnik Libau s 30 izseljenci. Izseljence stlačili so pod krovom v tako majhen prostor, da se jih je 6 zadušilo! Mrličje so pometali v morje, ostalim izseljencem pa so zapretili, da jih odvedejo nazaj na Rusko, ako izpovedo kako se je godilo s tovariši.

* (Silen vihar) je včeraj zjutraj divjal v Parizu. Potomil ali izruval je nebroj dreves, podrl mnogo kioskov in vozov ter poškodil mnogo streh. Štirinajst oseb je bilo ubitih, več tisoč pa več ali manj ranjenih.

* (Anarhisti v Rimu) Včeraj so redarji našli v neki stranski ulici v Rimu tri v cunje zavite, z dinamitom nabasane bombe, kar je obudilo med ljudmi velik strah.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Brzjavke.

Trst 11. septembra. Ministerski predsednik grof Badeni se je sinoči pripeljal sem. Na kolodvoru v Nabrežini se je ministerskemu predsedniku poklonil drž. posl. Nabergoj ter ga pozdravil v imeni slovenske okolice tržaške. Na kolodvoru v Trstu je župan pozdravil ministerskega predsednika. Badenija je vzprejelo 2000 Slovencev z živahnimi živjolkici. Italijanov je bilo na kolodvoru le neznatno število.

Trst 11. septembra. Danes je ministerski predsednik vzprejel najst slovenskih deputacij. Govoril je z njimi jako ljubeznjivo. Vzprejem obuja nade. Slovenci so nastopali vseskozi častno.

Carigrad 11. septembra. V poslopji, kjer je nastanjena uprava drž. dolgov, je nastala velika panika, ker se je raznesla vest, da so se v nekih predmestjih zgodili zopet krvavi izgredi. Armenci se boje novih napadov.

Kodanj 11. septembra. Car in carinja ostaneta tu do 22. t. m. Potem odpotujeta na Angleško.

Kristijanija 11. septembra. Pri slavnostih na čast Nansenu se je primerila velika demonstracija proti kralju Oskarju, vsled česar je poslednji izjavil, da se nobene slavnosti več ne udeleži.

Berolin 11. septembra. Odbor za podpiranje Armencev je imel tu shod, na katerem je evangeliški pastor Lepsius, ki je lani potoval po Armenski, zatrjeval, da traja preganjanje Armencev že 20 let, da so Turki lani ubili okrog 100.000 Armencev, in ostro napadal velesile, katere se ne menijo za berolinsko pogodbo, ki jamči, da se morajo v Armenski uvesti času primerne reforme.

Barcelona 11. septembra. Policija je aretovala bivšega ministra in poslanika Estevaneza in 17 drugih odličnih oseb, ker so na sumu, da organizirajo revolucijo, da se odpravi monarhija in ustanovi republika.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Jerneja Blatnika zemljišče v Ponikvah, cenjeno 500 gld., in Neže Lešnjak polovica zemljišča v Lešnjakih, cenjena 647 gld. 50 kr., oba dne 14. septembra in 14. oktobra v Ložu.

Janeza Peterlina posestvo v Goriči vasi, cenjeno 918 gld., dne 15. septembra in 13. oktobra v Ribnici.

Martina Šege posestvo v Litiji, cenjeno 8955 gld., dne 16. septembra in 16. oktobra v Litiji.

Izidorja in Marije Veider posestvo v Mengišu, cenjeno 2000 gld., in Jerneja Tonija zemljišča v Utiku, cenjena 186, 80, 60, 70 in 93 gld., ter Viktorja Močilnikarja zemljišče v Jaršah, cenjeno 40 gld., vsa tri dne 16. septembra in 16. oktobra v Kamniku.

Martina Šege posestvo v Litiji, cenjeno 10.220 gld., dne 16. septembra in 16. oktobra v Litiji.

Umrli so v Ljubljani:

v vojaški bolnici:

9. septembra: Anton Jurkovič, umirovljeni c. in kr. stotnik, 65 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Sept.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
10.	9. zvečer	732.6	17.3	sr. zahod	dež	
11.	7. zjutraj	733.9	12.0	sl. sever	megla	0.6
	2. popol.	733.5	21.6	brezveter.	skoro obl.	

Srednja včerašnja temperatura 17.1°, za 1.5° nad normalom

Dunajska borza

dne 11. septembra 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 70	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	80	
Avstrijska zlata renta	123	60	
Avstrijska krona renta 4%	101	25	
Ogerska zlata renta 4%	122	05	
Ogerska krona renta 4%	99	45	
Avstro-ogerske bančne delnice	954	—	
Kreditne delnice	373	—	
London vista	119	65	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	65	
20 mark	11	73	
20 frankov	9	53 1/2	
Italijanski bankovci	44	35	
C. kr. cekini	5	64	

Dne 10. septembra 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	180	—	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	25	
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	—	
Kreditne srečke po 100 gld.	197	50	
Ljubljanske srečke	22	75	
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	—	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	25	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	493	—	
Papirnati rubelj	1	27 1/2	

Prepeličarica

ki sliši na ime „Mila“, kratke dlake, z rujavimi pikami in lisami, se je v soboto, dne 5. t. m., zgubila v Lescah-Bledu. — Pošteni najditelj naj jo odda proti dobremu plačilu pri Eme-rihu Mayer-ju na Bledu ali pri bančni tvrdki J. C. Mayer v Ljubljani. (2949—2)

Notarska pisarna v Ljubljani vzprejme

solicitorja in pisarja.

Ponudbe in spričevala vzprejema upravnništvo „Slovenskega Naroda“. (2957—2)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-208)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Steyr, Linc, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selzthal v Solnograd, Steyr, Linc, Budejovice, Pletznj, Marjine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osončni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregene, Curih, Genevo, Pariz, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pletznj, Marjine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. zvečer osončni vlak v Lesce-Bled. — Vrh tega ob 6. uri 39 min. popoldne vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osončni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregene, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Linc, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža. — Ob 8. uri zjutraj osončni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 11. uri 26 min. popoldne osončni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Heba, Marjinih varov, Pletznja, Budejovic, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža. — Vrh tega ob 10. uri 26 min. zvečer vsako nedeljo in praznik iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 16 min. popoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktor pl. Trnkóczy-ja kapljice za želodec

krepčujoče, sliz raztvorjajoče, odpenjajoče, čistujoče in slast vzbujajoče.
1 steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 tucat 4 gld. 80 kr. (2888—3)

Doktor pl. Trnkóczy-ja odvajalne (čistilne) kroglice.

1 škatljica 21 kr., 1 zavitek 1 gld. 5 kr., 5 zavitekov 4 gld. 75 kr.

Prodaja in razpisi na vse strani z vsakdanjo poštom

lekarna Trnkóczy
pri rotovžu zraven mestne hranilnice v Ljubljani.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Dva dijaka

se vzprejmeta na dobro hrano, stanovanje in skrbno postrežbo v Dolgih ulicah št. 3, v pritličju na desno. (2967—1)

Notarskega kandidata

vzprejme takoj v svojo pisarno notar na Dolenjskem. Plačilo po dogovoru. Ponudbe vzprejema iz prijaznosti upravnništvo „Slovenskega Naroda“. (2960—2)

Išče se

15 izurjenih mizarjev

veščih v stavbinskih in mlinskih popravilih, in

kovač

kateri je porabljiv pri montaži. — Pismene pogoje in ponudbe na „Valjični mlin v Kranju“. (2965—1)

„Glasbena Matica“ v Ljubljani.

Naznanilo

o XV. šolskem letu 1896/97.

Vpisovanje se vrši

dne 17, 18. in 19. septembra

dopoludne od 11. do 12. ure in popoldne od 4. do 6. ure v prostorih društvene šole

na Bregu h. št. 20, II. nadstropje (Cojzova hiša).

Poučevanje se prične v ponedeljek, dne 21. septembra.

Učni predmeti:

Splošna glasbena teorija, zborovo petje (dekliški, deški in dijaški moški zbor), pouk je brezplačen.

Harmonija, kontrapunkt, solopetje, glasovir, gosli, učnine se plača za pouk v dveh tedenskih urah od predmeta 1 gld. 50 kr. na mesec.

Vpisnine se plača za vsacega gojenca 1 gld.

Stariši gojencev morajo biti društveniki „Glasbene Matice“; če niso društveniki plačajo pri vpisu gojenca 2 gld. letne društvenine.

(2948—2) Odbor.

Štev. 26127.

Razpis službe.

(2941—2)

Na novoustanovljeni mestni slovenski višji dekliški šoli v Ljubljani, koje prvi letnik se ima vsled sklepa občinskega sveta ljubljanskega z dne 22. julija t. l. otvoriti vsaj s 1. novembrom t. l. je nadomestiti

službo nadzorovalne dame

s plačo po dogovoru.

Prosilke za to službo naj vložé svoje, z dokazili o usposobljenosti, rojstvu in domovinstvu opremljene prošnje

do konca meseca septembra t. l.

pri podpisnem magistratu, in sicer one, ki so v kaki javni službi, potem predstojnega oblastva.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljani

dne 3. septembra 1896.

Doeringovo milo
S SOVO.

V Ljubljani prodajajo na debelo: Avgust Auer, Anton Krisper in Vaso Petričič.
Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeek 3.

Izmej najfinejših toaletnih mil najcenejše in najmilejše.

Za umivalno rabo za dame

kakor tudi kot milo za otroke

jako priporočljivo. (2854) IV. (1)

Dobiva se povsod po 30 kr.

Natečaj.

Služba občinskega tajnika

mozirske upravne in trške občine je za oddati. Letna plača 400 gld. in postranski dohodki. Prositelji imajo svoje lastnoročno pisane prošnje z dokazili popolne zmožnosti slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi, političnega in računskega uradovanja, dosedanjega službovanja, starosti, pravnosti in njih pristojnosti, nam skrajno do 30. septembra t. l. vposlati.

Županstvo trg Mozirje

dne 31. avgusta 1896.

(2921—2)

Župan: Anton Goričar.

Karola Wolf-a restitucijski fluid.

(Izveček iz izvrstnih gorskih zeljši).

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepčevalno sredstvo po težkih naporih, trajnih ježah itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih, kakor: protinu, revmatičnem otrpnenju, zvrtju in pretegnenju žil itd. Cena steklenici 1 gld. 25 kr.

Karola Wolf-a

redilni prašek za živino.

Preskušeni pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih, ovcah, prešičih itd., če nečejo jesti, če slabo prebavljajo, izvrstno varovalno sredstvo proti kužnim boleznim. Cena zavitku 45 kr. (1224—96)

Premovano. — Mnogobrojna pismena priznanja.

Dobiva se v vsaki lekarni. Glavna zaloga pri jedinem izdelovalcu K. Wolf-u, lekarju v Vipavi, Kranjsko.

Pazi naj se na varstveno znamko. — Razpošilja se vsak dan po pošti.